

לונדון, 1937.5.20.

לופבן ובנקובר היקרים -

עניתי לכם שלגרפתי על מברקכם, אם כי לא פירשתי

את הנימוקים של דרישת הפרוז "במסגרת" שאטוב ארצה - אני

מסער אותם בעצמי.

(א) המבוכה והחרדה הסוררות בקרב הישוב בכלל
ובקרב חברינו בפרט ;

(ב) ההשג שיט לכמה חברים שאני משההף כאן
בפעולה העלולה להחריב את הקוותנו. אני
אומר זאת לא באירוניה ולא בטינה, ואני
מבין לרגשות של החברים האלה.

אני חיים - ועומד תמיד לפקודת תנועתנו, ואם
יחלט מתוך שיקול דעת ובידיעת המצב שאעזוב את לונדון -
אעשה זאת בלא-היסוסים. אבל בודאי יוודע לכם משה שהרגורס
עומד להתפרסם בשבוע הראשון של יולי, ובשבועים אלה יוכרע
אולי גורל הארץ. איני סבור שהיותי כאן יציל את המצב.
אין הפעולה המדינית פה נעשית על-ידי - האיש היחיד המופיע
בסעה זו כנציג העם היהודי הוא ויצמן. שום איש לגבי האנגלים
אינו מוסיף ואינו גורע. בין שרצוי הדבר ובין שאינו רצוי -
פעולתו של ויצמן עכשיו קובעת. לא לחלוטין. מותר ואפשר
לתנועה הציונית להתקומם ולמרוד - ולשלול את מחדתו. ואם
יהיה הכרח - אין לי ספק שהתנועה תעשה זאת. אולם אני רואה
עכשיו לחובתי הקדושה - צר לי שעלי להזדחש במלה זו שנודף
מפנה ריח מליצה, אלא שבמקום זה היא המלה הנכונה והפשוטה -
לעמוד על-ידו, גם לשם צורה וגם לשם בניה. יתכן שבשביל
כמה חברים "ערבא ערבא צריך", אבל דווקא מבחינת החברים
האלה לא יתכן שאני לא אהיה כאן בימים נוראים אלה. לא כל-
כך קל - אם בכלל אפשר - לתקן שגיאות לאחר מעשה. חוששני,
שרבים בתוכנו אינם מעריכים דיים את חומרת הסעה, לא במובן

חבנת הסכנות הצפויות לנו, אלא בסובך חומרת המצב מצד
האנגלים לגבי הסכך הארצישראלי. ואני הייתי רואה כמעילה
ללא כצרה בהובחתי להנועה הציונית, אילו הייתי עוזב את
לונדון עכשיו, אפילו לשם הצורך הבורר ביותר של עניני
ההנועה הפנימיים. לא יעלה בידי להסביר בכתב את הטכניקה
של מח שקוראים אצלנו "הפעולה הפוליטית בלונדון". יש
שטיחה אחת משובשת עלולה להפסיד לנו עולם שלם, ויש ששמירה
פעולה אחת מונעת ממעשה פטאלי שאין לו תקנה.

הייתי בחיי הארצישראליים לא פעם במצבים קשים.
חברים רבים היו אולי במצבים יותר קשים. לא הייתי אף במצב
איום כזה - איום ככל הבחינות, וקודם כל כבחינה נפשית ופסיכית
ככל אני מוכן לדבר על סבל ומצוקה נפשית - - - אבל אני יודע
שיש מספר כאן ואין לי רשות לעזבו.

ועד לפרסום הרו"ח לא אזור סכאן, אלא אם התנהלה
הציונית או ההנהגה של המפלגה האמר לי שאחפטר.

בקשר עם וויכוח אחר בהנהלה - שאני כניח שהוא
עבר גם למפלגה - כתבתי להנהלה על נכונותי להתפטר, אם
אפילו מיעוט בחברי ההנהלה אין לו אמון בנאמנותי להוראות
הועד-הפועל. וטוב שתראו את המכתב ההוא. אין לי צורך לשלוח
מכתב כזה למפלגה. אולם כל עוד אני חבר בהנהלה - לא אזור
סכאן לפני פרסום הרו"ח - ואין אני מהיחס בקלות-ראש לדרישות
מרכז מפלגתנו. אפילו אם אינה רצופה "במפניע".

ולחוראוהם אני מחכה,

ד.ב.ג.